

Arrest

nr. 224 076 van 17 juli 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. MILLEN
Tongersesteenweg 4/1
3730 HOESELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 15 januari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 december 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. MILLEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij, die verklaart België te zijn binnengekomen op 26 juni 2010, wordt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2012 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

1.2. De verzoekende partij wordt door de correctionele rechtbank te Nijvel op 16 juni 2014 veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar, uit hoofde van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels, van poging tot diefstal door middel van

braak, inklimming of valse sleutels, van het opzettelijk beschadigen of vernielen van andermans roerende eigendommen, van deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen.

1.3. De verzoekende partij wordt door de correctionele rechtbank te Brussel op 1 oktober 2014 veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar, uit hoofde van diefstal bij nacht, door twee of meer personen, met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat hij gewapend was, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om zijn vlucht te verzekeren en van deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen.

1.4. De verzoekende partij wordt door de correctionele rechtbank te Dendermonde op 29 mei 2015 schuldig bevonden aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen, diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels. Er wordt in toepassing van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek besloten tot vermenging met de feiten, waarvoor de verzoekende partij werd veroordeeld bij vonnis van 1 oktober 2014 en besloten dat geen bijkomende bestraffing diende te worden opgelegd.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 25 augustus 2016 een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, op basis van artikel 55/5/1, §, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.6. Bij arrest van de Raad van 13 januari 2017 met nummer 180 745 wordt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus bevestigd.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 4 oktober 2018 een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.8. Op 17 december 2018 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Krachtens artikel 21 en artikel 7, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Op 25.08.2016 nam het CGVS de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 55/5/1, §2, 1° daar u een gevaar vormt voor de samenleving. Het CGVS vestigde de aandacht op het feit dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Deze beslissing werd u ter kennis gebracht op 30.08.2016. Op 24.09.2016 diende u bij de RW een beroep in tegen de beslissing van het CGVS van 25.08.2016. Op 13.01.2017 werd de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus door de RW bevestigd.

Uw recht op verblijf werd op 04.10.2018 beëindigd op basis van artikel 21, deze beslissing werd aan u betekend op 05.10.2018. Op 02.11.2018 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RW) een verzoekschrift in om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 04.10.2018 te vorderen. Dit beroep, dat geen schorsende werking heeft, is nog hangende.

Op 16.06.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Nijvel bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (4 feiten); aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (4 feiten); aan diefstal; aan het opzettelijk beschadigen of vernielen van andermans roerende eigendommen; aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (feiten gepleegd tussen 16.12.2012 en 04.02.2013). Op 01.10.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Brussel

veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal bij nacht, door twee of meer personen, met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat u gewapend was, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren (feiten gepleegd op 24.11.2013) en aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (feiten gepleegd tussen 01.10.2013 en 25.11.2013). Op 29.09.2015 werd u door de Correctionele Rechtbank te Dendermonde schuldig bevonden aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (minstens in de periode van 01.02.2013 tot en met 01.02.2014); diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten gepleegd in de periode van 14.08.2013 tot en met 15.08.2013). De rechtbank besliste echter dat de feiten zich in toepassing van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek vermengen met de feiten waarvoor u veroordeeld werd bij definitief geworden vonnis van 01.10.2014 en dat het niet nodig was om nog een bijkomende bestraffing op te leggen. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Dendermonde d.d. 29.09.2015 blijkt dat u deel uitmaakte van een bende die zich gespecialiseerd had in inbraken in opslagplaatsen en loodsen waar voornamelijk kledij, lommen of stoffen werden bewaard. De bende ging bijzonder goed georganiseerd te werk en beschikte over een afzetmarkt voor de gestolen goederen. Eveneens blijkt: "Eenieder hield bij het plegen van deze strafbare feiten enkel rekening met het eigen financieel gewin. Er werd niet stilgestaan bij de materiële en psychische gevolgen van hun daden voor de slachtoffers. Inbraken door rondtrekkende daders zijn een echte plaag, en verhogen het onveiligheidsgevoel. De beklaagden brachten schade toe aan bedrijven die op een legale manier inkomsten wensen te verwerven. Zij verstoorde onze economische orde." De feiten die leidden tot de veroordeling d.d. 01.10.2014 zijn bijzonder ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit en eigendom. Samen met drie kompanen pleegde u een zeer gewelddadige roofoverval. Uw slachtoffer, een oude dame, werd door vier gemaskerde mannen (waaronder uzelf) aan handen en voeten vastgebonden. Er werd een pistool tegen haar hoofd geplaatst en een mes tegen haar keel. Haar mond en neus werden met een doek bedekt waardoor haar het ademen bemoeilijkt werd, ze werd over de grond gesleurd en kreeg slagen. U en uw kompanen zijn gevaarlijke individuen die er niet voor terugdeinzen deel te nemen aan een overval en zwaar fysiek geweld te gebruiken ten aanzien van een weerloze dame. Hoewel u en uw kompanen ter zitting spijt uitten, had de rechtbank ernstige twijfels omtrent de oprechtheid hiervan daar jullie, jullie in stilzwijgen hielden omtrent de plaats waar de buit zich zou bevinden. Uit het vonnis blijkt: Uit het strafdossier en de medische stukken die neergelegd werden door de burgerlijke partij P.E. blijkt dat zij bijzonder zwaar werd toegetakeld en nog restletsels heeft. Ingevolge de doodsb bedreigingen had zij intensieve psychologische begeleiding nodig en leed hierdoor tevens aan persisterende slapeloosheid." Uit het administratief dossier kan opgemaakt worden dat u zich voorgenomen zou hebben om uw leven na uw vrijlating een nieuwe wending te geven en een nieuwe start te maken. In de gevangenis gedraagt u zich goed en u beloofde tijdens uw gesprekken met het CGVS herhaaldelijk dat u niet zou hervallen in crimineel gedrag. Uit het "Vonnis tot afwijzing van elektronisch toezicht en van voorwaardelijke invrijheidstelling" d.d. 02.10.2017 van de Strafvuiteroeringsrechtbank te Brussel blijkt dat u stelt toevallig in contact gekomen te zijn met criminaliteit. Dit zou gebeurd zijn via een medehuuder van uw woonst, een 1 6649704 persoon van Syrische afkomst die deel uitmaakte van een netwerk. U zou niet geweten hebben van welk hout pijlen maken en had al uw vertrouwen in deze persoon gesteld. U wordt omschreven als een persoon met weinig draagkracht, waarbij elke extra druk een mislopen van uw re-integratie kan inhouden. Het is echter niet onredelijk om op basis van uw antecedenten, uw verleden van het afleggen van leugenachtige verklaringen (zie bv.: ongelooftwaardigheid asielaars; enerzijds asiel proberen bekomen op basis van homoseksualiteit anderzijds het gegeven dat u wenst te huwen met een Belgische dame; verklaring in griffie documenten te Nijvel dat u vrouw en kinderen heeft in Syrië terwijl op alle andere momenten verklaard wordt dat u noch vrouw, noch kinderen heeft in Syrië), het gegeven dat uw weinig draagkracht heeft, makkelijk beïnvloedbaar lijkt (ondanks de bewering dat de handelingen niet verenigbaar zouden geweest zijn met uw normen, pleegde u toch gedurende een lange periode feiten) en uw kennelijke drang naar makkelijk geldgewin het risico op een herhaling van strafbare feiten als reëel in te schatten. Uw gedragingen getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een zeer gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom in het bijzonder. U lijkt het plegen van inbraken als een volkomen evidentie te beschouwen. De feiten worden daarenboven ook gewelddadiger, waarbij uiteindelijk zelfs het gebruik van wapens en bruut geweld tegen een weerloos slachtoffer niet langer wordt geschuwd. U stond duidelijk niet in het minst stil bij de traumatische gevolgen die een gewelddadige overval zou kunnen veroorzaken bij uw (bejaarde) slachtoffer. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid verder aantoonde.

Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voor waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het gegeven dat u reeds enkele uitgaansvergunningen heeft gekregen die zonder problemen zijn verlopen, verandert niks aan bovenstaande. U zou een duurzame relatie hebben met J.H. (...) (geboren te Marokko op 09.03.1985). Mevrouw is op 18.10.2007 te Marokko gehuwd met een Belg. Zij kwam op 30.06.2008 in België aan met een visum gezinshereniging om haar toenmalige echtgenoot te vervoegen. Op 25.05.2012 is ze uit de echt gescheiden, de scheiding werd op 23.07.2012 te Brussel overgeschreven. Sinds 23.06.2016 heeft zij ook de Belgische nationaliteit. Zij bezoekt u in de gevangenis en jullie zouden voornemens zijn te huwen. Het is onduidelijk sinds wanneer jullie een relatie hebben, maar uit uw administratief dossier blijkt dat jullie op 10.12.2013 bij de burgerlijke stand van de stad Sint-Jan-Molenbeek een eerste keer inlichtingen gingen inwinnen m.b.t. het afsluiten van een huwelijk, 8 dagen later belandde u (opnieuw) in de gevangenis. Jullie stonden nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven. Aangezien uw partner u reeds meerdere jaren bezoekt in de gevangenis, is ze weldegelijk al een hele tijd op de hoogte van uw criminele verleden. Ze had dan ook kunnen weten dat dit mogelijkwijze een invloed zou kunnen hebben op uw verblijfsrecht en op jullie gemeenschappelijke (toekomstige) familielevens. Het feit dat uw partner, die intussen de Belgische nationaliteit verworven heeft, niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar een ander land om een gezinsleven uit te bouwen. Er liggen thans geen elementen voor waaruit blijkt dat u uw (toekomstige) gezinsleven enkel in België uit zou kunnen bouwen. Uw partner groeide de eerste 23 jaar van haar leven op in Marokko (of toch buiten België), mogelijkwijze zouden jullie zich daar kunnen vestigen. Gezien uw Syrische afkomst spreekt u wellicht Arabisch wat u zou kunnen helpen bij het leren van het Marokkaanse dialect. Het is hoe dan ook inherent aan een grensoverschrijdende relatie dat, indien men een gezinsleven wenst uit te bouwen, (minstens) één van beide partners buiten zijn of haar land van herkomst, of legaal verblijf, of nationaliteit, dient te verblijven. Uw partner kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u zou verblijven. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt. Het CVGS stelde in de beslissing tot "Weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag" d.d. 06.12.2017 dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Onderhavige beslissing legt u op België te verlaten en houdt niet in dat u terug dient te keren naar Syrië, u kan naar een ander land, alwaar u recht op verblijf heeft, dan wel kan bekomen, reizen om u aldaar te vestigen. Het is een gevolg van uw persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, dat u het grondgebied van België dient te verlaten."

1.9. Op 17 december 2018 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een inreisverbod voor de duur van 10 jaar. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Aan de Heer, die verklaart te heten:

(...)

wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België. De beslissing tot verwijdering van 17.12.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten: Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980: | Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 10 jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. U zou een duurzame relatie hebben met J.H. (...) (geboren te Marokko op 09.03.1985). Mevrouw is op 18.10.2007 te Marokko gehuwd met een Belg. Zij kwam op 30.06.2008 in België aan met een visum gezinshereniging om haar toenmalige echtgenoot te vervoegen. Op 25.05.2012 is ze uit de echt gescheiden, de scheiding werd op 23.07.2012 te Brussel overgeschreven. Sinds 23.06.2016 heeft zij ook de Belgische nationaliteit. Zij bezoekt u in de gevangenis en jullie

zouden voornemens zijn te huwen. Het is onduidelijk sinds wanneer jullie een relatie hebben, maar uit uw administratief dossier blijkt dat jullie op 10.12.2013 bij de burgerlijke stand van de stad Sint-Jan-Molenbeek een eerste keer inlichtingen gingen inwinnen m.b.t. het afsluiten van een huwelijk, 8 dagen later belandde u (opnieuw) in de gevangenis. Jullie stonden nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven. Aangezien uw partner u reeds meerdere jaren bezoekt in de gevangenis, is ze weldegelijk al een hele tijd op de hoogte van uw criminele verleden. Ze had dan ook kunnen weten dat dit mogelijkwijze een invloed zou kunnen hebben op uw verblijfsrecht en op jullie gemeenschappelijke (toekomstige) familielevens. Het feit dat uw partner, die intussen de Belgische nationaliteit verworven heeft, niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar een ander land om een gezinsleven uit te bouwen. Er liggen thans geen elementen voor waaruit blijkt dat u uw (toekomstige) gezinsleven enkel in België uit zou kunnen bouwen. Uw partner groeide de eerste 23 jaar van haar leven op in Marokko (of toch buiten België), mogelijkwijze zouden jullie zich daar kunnen vestigen. Gezien uw Syrische afkomst spreekt u wellicht Arabisch wat u zou kunnen helpen bij het leren van het Marokkaanse dialect. Het is hoe dan ook inherent aan een grensoverschrijdende relatie dat, indien men een gezinsleven wenst uit te bouwen, (minstens) één van beide partners buiten zijn of haar land van herkomst, of legaal verblijf, of nationaliteit, dient te verblijven. Uw partner kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u zou verblijven. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt. Het CVGS stelde in de beslissing tot "Weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag" d.d. 06.12.2017 dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Onderhavige beslissing legt u op België te verlaten en houdt niet in dat u terug dient te keren naar Syrië, u kan naar een ander land, alwaar u recht op verblijf heeft, dan wel kan bekomen, reizen om u aldaar te vestigen. Het is een gevolg van uw persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, dat u het grondgebied van België dient te verlaten. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie in haar verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13. Op 16.06.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Nijvel bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (4 feiten); aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (4 feiten); aan diefstal; aan het opzettelijk beschadigen of vernielen van andermans roerende eigendommen; aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (feiten gepleegd tussen 16.12.2012 en 04.02.2013). Op 01.10.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Brussel veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal bij nacht, door twee of meer personen, met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat u gewapend was, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren (feiten gepleegd op 24.11.2013) en aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (feiten gepleegd tussen 01.10.2013 en 25.11.2013). Op 29.09.2015 werd u door de Correctionele Rechtbank te Dendermonde schuldig bevonden aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (minstens in de periode van 01.02.2013 tot en met 01.02.2014); diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten gepleegd in de periode van 14.08.2013 tot en met 15.08.2013). De rechtbank besliste echter dat de feiten zich in toepassing van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek vermengen met de feiten waarvoor u veroordeeld werd bij definitief 1 BIJLAGE 13SEXIES - 6649704 geworden vonnis van 01.10.2014 en dat het niet nodig was om nog een bijkomende bestraffing op te leggen. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Dendermonde d.d. 29.09.2015 blijkt dat u deel uitmaakte van een bende die zich gespecialiseerd had in inbraken in opslagplaatsen en loodsen waar voornamelijk kledij, lompen of stoffen werden bewaard. De bende ging bijzonder goed georganiseerd te werk en beschikte over een afzetmarkt voor de gestolen goederen. Eveneens blijkt: "Eenieder hield bij het plegen van deze strafbare feiten enkel rekening met het eigen financieel gewin. Er werd niet stilgestaan bij de materiële en psychische gevolgen van hun daden voor de slachtoffers. Inbraken door rondtrekkende daders zijn een echte plaag, en verhogen het onveiligheidsgevoel. De beklagden brachten schade toe aan bedrijven die op een legale manier

inkomsten wensen te verwerven. Zij verstoorden onze economische orde." De feiten die leidden tot de veroordeling d.d. 01.10.2014 zijn bijzonder ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit en eigendom. Samen met drie kompanen pleegde u een zeer gewelddadige roofoverval. Uw slachtoffer, een oude dame, werd door vier gemaskerde mannen (waaronder uzelf) aan handen en voeten vastgebonden. Er werd een pistool tegen haar hoofd geplaatst en een mes tegen haar keel. Haar mond en neus werden met een doek bedekt waardoor haar het ademen bemoeilijkt werd, ze werd over de grond gesleurd en kreeg slagen. U en uw kompanen zijn gevaarlijke individuen die er niet voor terugdeinzen deel te nemen aan een overval en zwaar fysiek geweld te gebruiken ten aanzien van een weerloze dame. Hoewel u en uw kompanen ter zitting spijt uitten, had de rechtbank ernstige twijfels omtrent de oprechtheid hiervan daar jullie, jullie in stilzwijgen hielden omtrent de plaats waar de buit zich zou bevinden. Uit het vonnis blijkt: "Uit het strafdossier en de medische stukken die neergelegd werden door de burgerlijke partij P.E. blijkt dat zij bijzonder zwaar werd toegetakeld en nog restletsels heeft. Ingevolge de doodsb bedreigingen had zij intensieve psychologische begeleiding nodig en leed hierdoor tevens aan persisterende slapeloosheid." Uit het administratief dossier kan opgemaakt worden dat u zich voorgenomen zou hebben om uw leven na uw vrijlating een nieuwe wending te geven en een nieuwe start te maken. In de gevangenis gedraagt u zich goed en u beloofde tijdens uw gesprekken met het CGVS herhaaldelijk dat u niet zou hervallen in crimineel gedrag. Uit het "Vonnis tot afwijzing van elektronisch toezicht en van voorwaardelijke invrijheidstelling" d.d. 02.10.2017 van de Strafvuistvoeringsrechtbank te Brussel blijkt dat u stelt toevallig in contact gekomen te zijn met criminaliteit. Dit zou gebeurd zijn via een medehuuder van uw woonst, een persoon van Syrische afkomst die deel uitmaakte van een netwerk. U zou niet geweten hebben van welk hout pijlen maken en had al uw vertrouwen in deze persoon gesteld. U wordt omschreven als een persoon met weinig draagkracht, waarbij elke extra druk een mislopen van uw re-integratie kan inhouden. Het is echter niet onredelijk om op basis van uw antecedenten, uw verleden van het afleggen van leugenachtige verklaringen (zie bv.: ongelooftwaardigheid asielrelaas; enerzijds asiel proberen bekomen op basis van homoseksualiteit anderzijds het gegeven dat u wenst te huwen met een Belgische dame; verklaring in griffie documenten te Nijvel dat u vrouw en kinderen heeft in Syrië terwijl op alle andere momenten verklaard wordt dat u noch vrouw, noch kinderen heeft in Syrië), het gegeven dat uw weinig draagkracht heeft, makkelijk beïnvloedbaar lijkt (ondanks de bewering dat de handelingen niet verenigbaar zouden geweest zijn met uw normen, pleegde u toch gedurende een lange periode feiten) en uw kennelijke drang naar makkelijk geldgewin het risico op een herhaling van strafbare feiten als reëel in te schatten. Uw gedragingen getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een zeer gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom in het bijzonder. U lijkt het plegen van inbraken als een volkomen evidentie te beschouwen. De feiten worden daarenboven ook gewelddadiger, waarbij uiteindelijk zelfs het gebruik van wapens en bruut geweld tegen een weerloos slachtoffer niet langer wordt geschuwd. U stond duidelijk niet in het minst stil bij de traumatische gevolgen die een gewelddadige overval zou kunnen veroorzaken bij uw (bejaarde) slachtoffer. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid verder aantoont. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voor waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het gegeven dat u reeds enkele uitgaansvergunningen heeft gekregen die zonder problemen zijn verlopen, verandert niks aan bovenstaande. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat u door uw gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. U heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 10 jaar."

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het fairplaybeginsel alsook van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij zet haar eerste middel uiteen als volgt:

“1. Verzoeker is van oordeel dat in zijn hoofde het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van fair play geschonden werden gezien het verblijf van verzoeker niet (definitief) beëindigd is in toepassing van art. 44 bis Vreemdelingenwet.

Het art. 44 bis Vreemdelingenwet stelt:

§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quiquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid:

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing

noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

2. Verzoeker heeft tegen de beslissing tot beëindigen van zijn verblijf een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring ingediend waardoor verweerster, als overheid, wist of minstens geacht wordt te weten dat tegen haar beslissing in toepassing van art. 44 bis Vreemdelingenwet een rechtsmiddel werd aangewend én dat bijgevolg de beslissing om het grondgebied te verlaten en het opleggen van een inreisverbod niet opgelegd kon worden.

2.a. Het miskennen hiervan maakte eerst en vooral een inbreuk uit op het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien verweerster wist of zou moeten weten dat verzoeker een verzoekschrift tot nietigverklaring had ingediend tegen de beslissing tot beëindiging van zijn verblijf.

Bovendien miskende verweerster daardoor het rechtszekerheidsbeginsel in hoofde van verzoeker die, gezien hij een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring indiende tegen de beslissing tot beëindiging van zijn verblijf, in zijn vertrouwen in de overheid wordt geschonden aangezien hij door de beslissing om het grondgebied te verlaten en het opleggen van een inreisverbod niet meer weet waar hij aan toe is en verweerster, als overheid, het recht van het aanwenden van een rechtsmiddel volledig miskend.

2. b. Daarenboven wordt het fair playbeginsel volledig miskend doordat in de bestreden beslissing van 17 december 2018 inhoudende het bevel om het grondgebied te verlaten verweerster het volgende stelt:

Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

Verweerster gebruikt (misbruikt) de beslissing inhoudende het bevel om het grondgebied te verlaten om op deze wijze (wetende dat er een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring loopt tegen de beslissing tot beëindiging van het verblijf) alsnog het verblijfsrecht van verzoeker in (proberen) te trekken hetgeen bezwaarlijk verwacht mag worden van een overheid die de eerlijkheid in acht neemt.

3. Verzoeker merkt, los van het feit dat er niet meer gesproken wordt (in tegenstelling tot de eerdere beslissing tot beëindiging van zijn verblijf) over een actuele dreiging doch enkel (nog) over het feit dat er ernstige redenen van openbare orde zijn om zijn verblijf te beëindigen (!).

Er kan evenwel geen sprake zijn van een ernstige reden van de openbare orde aangezien verzoeker opmerkt (hetgeen trouwens door verweerster wordt aangegeven in haar beslissing tot beëindiging van zijn verblijf) dat hi uitgaansvergunningen kon opnemen (in het kader van zijn strafuitvoering) kon opnemen en dat verzoeker de daaraan gekoppelde voorwaarden correct naleefde waardoor er dus geen sprake kan zijn van een ernstige bedreiging.

4. Verzoeker is dan ook van oordeel dat op grond van het eerste middel de beslissing van 17 december 2018 inhouden het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing van 17 december 2018 inhoudende een inreisverbod van 10 jaar geschorst / vernietigd dient te worden.”

3.1.2. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij zich hier niet dienstig op kan beroepen. Voormelde wetsbepaling regelt de beëindiging van het verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden en het daaropvolgend bevel om het grondgebied te verlaten. De verzoekende partij is geen Unieburger, noch een familielid van een Unieburger. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

3.1.3. De Raad wijst er op dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De verzoekende partij betoogt dat haar verblijf niet definitief beëindigd is, dat zij tegen de beslissing tot beëindiging van verblijf een beroep heeft ingediend waardoor de verwerende partij wist dat tegen voormelde beslissing een rechtsmiddel werd aangewend en dat bijgevolg de bestreden beslissingen niet opgelegd konden worden. Zij meent dat het miskennen hiervan een inbreuk uitmaakt op het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien de verwerende partij wist of had moeten weten dat een beroep was ingediend. Zij meent dat ook het rechtszekerheidsbeginsel miskend wordt gezien zij een beroep indiende tegen de beslissing tot beëindiging van verblijf, dat haar vertrouwen in de overheid wordt geschonden aangezien zij door de bestreden beslissingen niet meer weet waar zij aan toe is en de verwerende partij het recht van het aanwenden van een rechtsmiddel volledig miskent.

Vooreerst wijst de Raad erop dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij kennis had van het voormelde beroep, dit element in ogenschouw nam en hieromtrent stelde:

“Uw recht op verblijf werd op 04.10.2018 beëindigd op basis van artikel 21, deze beslissing werd aan u betekend op 05.10.2018. Op 02.11.2018 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RW) een verzoekschrift in om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 04.10.2018 te vorderen. Dit beroep, dat geen schorsende werking heeft, is nog hangende.”

De verzoekende partij meent dat door het indienen van het beroep de bestreden beslissingen niet konden worden opgelegd, doch weerlegt geenszins het motief dat het door haar ingestelde beroep tegen de beslissing tot beëindiging van verblijf geen schorsende werking heeft. De verzoekende partij toont dan ook geenszins aan op welke grond het de verwerende partij, hangende het beroep tegen de voormelde beslissing, verboden was over te gaan tot het nemen van de *in casu* bestreden beslissingen.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349). Uit de voorafgaande uiteenzetting blijkt geenszins dat de gemachtigde niet overeenkomstig de geldende bepalingen heeft gehandeld, minstens toont de verzoekende partij dit niet aan. Het rechtszekerheidsbeginsel is bijgevolg niet geschonden.

Bovendien stelt de Raad vast dat de verzoekende partij heden geen belang meer heeft bij haar betoog nu blijkt dat de Raad bij arrest nr. 223 763 van 9 juli 2019 het beroep heeft verworpen en er dus niet langer sprake is van een hangend beroep of van een niet-definitieve beëindiging van het verblijfsrecht.

3.1.4. De verzoekende partij meent voorts dat het fairplaybeginsel geschonden is doordat in het bestreden bevel wordt vermeld dat het gevaar dat zij vormt voor de openbare orde superieur is aan de familiale- en privébelangen, dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van het verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt. Zij meent dat de verwerende partij het bestreden bevel gebruikt om op deze wijze alsnog het verblijfsrecht in te trekken, hetgeen bezwaarlijk mag verwacht worden van een overheid die de eerlijkheid in acht neemt.

De Raad wijst erop dat het beginsel van *“fair play”* inhoudt dat de overheid zich onpartijdig moet opstellen bij het nemen van een besluit en de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht moet nemen. Het beginsel van *“fair play”* is bovendien maar geschonden indien er in hoofde van de overheid sprake is van opzet, kwade trouw of moedwilligheid.

De Raad stelt vast dat uit de eerste bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het gaat om een bevel om het grondgebied te verlaten. Er wordt ook duidelijk gemotiveerd: *“Krachtens artikel 21 en artikel 7, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:”*. Het feit dat in de motieven van het bestreden bevel gemotiveerd wordt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van het verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt, doet aan voormelde vaststellingen geen afbreuk en leidt niet tot het besluit dat het bevel om het grondgebied te verlaten in wezen eveneens een beslissing tot beëindiging van verblijf bevat. De verzoekende partij heeft dan ook geen belang bij haar betoog.

3.1.5. Waar de verzoekende partij laat uitschijnen dat er in de huidige bestreden beslissingen niet meer gesproken wordt over een actuele dreiging doch enkel nog over het feit dat er ernstige redenen van openbare orde zijn om haar verblijf te beëindigen, kan zij niet worden gevolgd. Immers wordt in de bestreden beslissingen gemotiveerd *“Het is een gevolg van uw persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, dat u het grondgebied van België dient te verlaten.”*

De verzoekende partij betoogt dat er geen sprake kan zijn van ernstige redenen van openbare orde aangezien zij uitgaansvergunningen kon opnemen in het kader van haar strafuitvoering en dat zij de daaraan gekoppelde voorwaarden correct naleefde waardoor er dus geen sprake kan zijn van een ernstige bedreiging.

Hieromtrent wordt in de bestreden beslissingen gemotiveerd wat volgt:

“Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voor waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het gegeven dat u reeds enkele uitgaansvergunningen heeft gekregen die zonder problemen zijn verlopen, verandert niks aan bovenstaande.”

En:

“Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voor waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het gegeven dat u reeds enkele uitgaansvergunningen heeft gekregen die zonder problemen zijn verlopen, verandert niks aan bovenstaande. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat u door uw gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.”

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de verzoekende partij op 1 oktober 2014 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar wegens feiten die verband houden met diefstal, nadat zij op 16 juni 2014 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar, eveneens voor feiten die verband houden met diefstal. Op basis hiervan besluit de verwerende partij dat uit het gedrag van de verzoekende partij *“een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke, criminele ingesteldheid naar voor [komt] waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat [verzoeker] dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen”*. De verzoekende partij kan met haar betoog inzake haar uitgaansvergunningen en het feit dat zij de daaraan gekoppelde voorwaarden correct naleefde, deze beoordeling niet aan het wankelen brengen. In dit verband wijst de Raad erop dat het verblijf van de verzoekende partij in België grotendeels heeft plaatsgevonden in de gevangenis. De verzoekende partij heeft verklaard op 26 juni 2010 in België te zijn aangekomen. Op 18 december 2013 werd zij opgesloten in de gevangenis in het kader van een aanhoudingsmandaat. Dat de verzoekende partij uitgaansvergunningen kon opnemen en de daaraan gekoppelde voorwaarden correct naleefde, kan bezwaarlijk volstaan opdat er geen sprake meer zou kunnen zijn van *“een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke, criminele ingesteldheid (...) waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat [verzoeker] dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen”* en van een *“persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving”*. Deze beoordeling wordt niet aan het wankelen gebracht door het feit dat

op grond van artikel 5 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, het toekennen van een uitgaansvergunning gepaard gaat met een beoordeling van het risico dat de betrokkene tijdens de uitgaansvergunning ernstige strafbare feiten zou plegen. Het gaat immers om een beoordeling door strafrechtelijke autoriteiten van het recidivegevaar tijdens uitgaansvergunningen die slechts voor korte tijd worden verleend, met name een bepaalde duur die niet langer mag zijn dan zestien uren (artikel 4, §1 van de bovenvermelde wet van 17 mei 2006). Hiermee wordt niet aangetoond dat er geen recidivegevaar zou zijn op langere termijn of dat er niet langer sprake is van een actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Het is dus niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelt: *“Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voor waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het gegeven dat u reeds enkele uitgaansvergunningen heeft gekregen die zonder problemen zijn verlopen, verandert niks aan bovenstaande.”*

3.1.6. De verzoekende partij maakt de door haar aangevoerde schendingen niet aannemelijk.

Het eerste middel is, in de mate het ontvankelijk is, ongegrond.

3.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel.

3.2.1. De verzoekende partij zet haar tweede middel uiteen als volgt:

“Verzoeker is van oordeel dat zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel eveneens geschonden wordt doordat aan verzoeker, die niet mag teruggeleid worden naar Syrië, geen enkel perspectief wordt geboden waar hij zich wel zou kunnen vestigen.

In de beslissing inhoudende het bevel om het grondgebied te verlaten wordt immers gesteld:

Onderhavige beslissing legt u op België te verlaten en houdt niet in dat u terug dient te keren naar Syrië, u kan naar een ander land, alwaar u recht op verblijf heeft, dan wel kan bekomen, reizen om u aldaar te vestigen.

De overheid zegt evenwel niet in welk land / landen verzoeker wel terecht zou kunnen en zorgt er bovendien voor, ingeval verzoeker hiervoor zou moeten reizen, dat hij niet mag reizen over het grondgebied van België wanneer daarvoor de noodzaak zou bestaan.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat op grond van het tweede middel de beslissing van 17 december 2018 inhouden het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing van 17 december 2018 inhoudende een inreisverbod van 10 jaar geschorst / vernietigd dient te worden.”

3.2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad wijst er op dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.2.3. De verzoekende partij kan geenszins gevolgd worden waar zij stelt dat aan haar, die niet mag teruggeleid worden naar Syrië, geen enkel perspectief wordt geboden waar zij zich wel zou kunnen vestigen, dat de overheid niet zegt in welk(e) land/landen zij wel terecht zou kunnen. Hoewel het inderdaad zo is dat de verwerende partij aangeeft dat de verzoekende partij niet mag teruggeleid worden naar Syrië, stelt zij, zoals ook aangegeven door de verzoekende partij, dat de verzoekende partij ook naar een ander land, alwaar zij recht heeft of kan bekomen op verblijf, kan reizen om zich aldaar te vestigen. Hierbij biedt de verwerende partij in de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, wel degelijk een perspectief waar de verzoekende partij zich zou kunnen vestigen en in welk land zij zou terecht kunnen. In de bestreden beslissing kan immers gelezen worden dat de partner van de verzoekende partij geboren is in Marokko, zij sinds 23 juni 2016 ook de Belgische nationaliteit heeft, dat er geen elementen voorliggen waaruit blijkt dat de verzoekende partij haar

toekomstig gezinsleven enkel in België kan uitbouwen, dat haar partner de eerste 23 jaar van haar leven opgroeide in Marokko en de verzoekende partij en haar partner zich daar mogelijkwerwijze kunnen vestigen. Deze motieven worden bovendien door de verzoekende partij niet weerlegd of ontkracht.

3.2.4. Waar de verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissingen ervoor zorgen dat, in geval zij zou moeten reizen naar een land waar zij terecht kan, zij niet mag reizen over het grondgebied van België wanneer daarvoor de noodzaak zou bestaan, kan de Raad enkel vaststellen dat uit het bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van een persoon die zich op het Belgische grondgebied bevindt, logischerwijze volgt dat het de persoon toegelaten is bij het verlaten van het grondgebied zich over het grondgebied te begeven. De verzoekende partij toont geenszins aan op grond van welke bepaling kan gesteld worden dat het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod verhindert dat bij het verlaten van het grondgebied, gereisd wordt over het grondgebied.

3.2.5. Een schending van de motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het tweede middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend negentien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER